

Jubileumsgudstjeneste Leka kirke 150 år

Kjære Leka menighet; nåde være med dere, og fred fra Gud vår Far, og Herren Jesus Kristus :

Kjære alle sammen: gratulerer med dagen og med kirkejubileet! Det er spesielt og fint å komme

til dere ei slik helg, i et slikt ærend.

Kirkebygget er stedet hvor viktige hendelser i våre liv har funnet sted. Et hellig hjem. Et hus som har stor symbolverdi for oss, - fordi det er knyttet inn i våre livs historier.

Kirka rammer inn store hendelser i livene våre , og i våre slekters liv. 150 år. Her har den stått

som samlingssted , og som tilfluktssted. Her har mennesker kommet, med livene sine i hendene,

med det de har villet bære fram for Gud.

X X X X

Hva bringer glede i livet ?

Hva gjør at vi synes det er viktig å være til ?

For mange av oss tror jeg at *vennskap* kommer høyt opp på lista: Hva skulle vi gjort uten venner ?

og uten vennskap ? Uten en god nabo, en kollega som orker å høre på deg denne gangen også, de man omgås i hverdagen, og som man ofte tar for gitt, og glemmer å gi uttrykk for at man setter pris på dem.

Hva er en god venn ?

En venn er en som noen ganger er der på grunn av - og andre ganger på tross av.

Venner som tåler at ikke vi alltid er på topp, venner er de som tåler å romme vrangsida en og annen gang , som kan bli vist tillit, og som kan bære oss når det er vanskelig. Og som også kan la oss slippe inn når vennen er den som sliter. Den som har slike venner, skal være glad - og ta godt vare på dem !

Hele denne søndagen står i vennskapets tegn.

David og Jonatan trer fram fra fortellingene i det gamle testamente. Jonatan, kong Saul sin sønn, som kanskje hadde tenkt at det var *han* som skulle bli konge etter faren sin ? Han blir så gode venner med David at når det spisser seg til og blir farlig, gir han ham alle sine egne våpen , alt det han selv trenger for å verge seg. Så gir han det til David, sin beste og kjære venn , og redder livet hans. En venn er en som gir av sitt eget - av glede. Historien om David og Jonatans vennskap slynger seg gjennom

fortellingen om David og Jonatans far, kong Saul, som blir spist opp innenfra av maktbegjæret han bærer på hjertet. Du finner den i 1 Samuelsbok

Hebreerbrevet har et annet innsteg: Vennskap går ikke bare mellom to som kjenner hverandre. En fremmed er en venn du ikke ennå kjenner ! I gjestfriheten ligger en stor velsignelse: ja, så stor at vi leser at den som er gjestfri har hatt engler på besøk.

Når man bor på ei øy som denne, har man god oversikt over hvem som kommer og hvem som drar. Dere ser fort hvem som er fremmedfolk her , - og dere kjenner de fleste godt. En fremmed er en venn du ennå ikke kjenner . Det er et annet perspektiv. Her er dere *i lag*. En fremmed er en venn du ennå ikke kjenner. Livet leves i fellesskap.

De var venner, de fire. Lasarus, Marta, Maria kjente Jesus godt. Mange ganger hadde han vært hos dem, Ja ikke bare han- men også de som alltid kom sammen med ham. Marta og søsknene hadde mange ganger hatt gleden av å ha dem på besøk.

Hvordan var det å ha Jesus på besøk ??

Eg trur de gledde seg til han kom, - og at de gjorde litt *ekstra* før han og vennene hans kom, Ja, for han kom jo ikke aleine ! Han kom sammen med mange. Du veit korsk det kan være, når det foregår noe stort, at det er litt høytidelig og fint. Fint å lytte til det Jesus hadde å si.Han va r en helt spesiell venn;, som ingen andre. Han satte seg ned sammen med Marta og Maria- og snakket med dem om det andre menn trodde de var for dumme til å forstå. Han brydde seg ikke om hva som passet: han bare gjorde det. De var så glad i Jesus, alle tre.

Og nå var Lasarus syk

Vi kommer inn i fortellinga i begynnelsen av den siste av de mektige tegn-handlingene i Johannesevangeliet, den som kulminerer med at Lasarus ropes ut av grava. På Lasarus og hans liv viser Jesus at han også har makt over døden – og livet. I denne fortellinga er også Bibelens korteste vers – hvor også Jesus viser seg som *vennen*; Det korteste verset er «Jesus gråt». Slik venner gjør.

Lasarus var Jesus sin venn. Kanskje var det derfor Jesus kunne utsette akkurat ham for denne behandlinga.

Når Maria og Marta sender bud, svarte han « Denne sykdommen fører ikke til døden, men er til Guds ære. For ved den skal Guds Sønn bli herliggjort» Det er jo et pussig utsagn !

Undrene i Johannesevangeliet kalles *tegn* : gjennom dem viser Jesus hvem han er. Her til slutt, i det siste tegnet, krysser han også grensen til dødsriket. Ikke bare én time var Lasarus død, ikke bare en dag – men fleire. Utover i evangeliet bygger også spenninga seg opp – nettet snører seg sammen rundt Jesus, og det blir klart hva som er hans oppgave: veien til Jerusalem er veien til døden. Fiendene samler seg.

Det går en forbindelse fra den spektakulære hendelsen med Lasarus hvor Jesus viser at han har makten over livet og døden - til Jesus sin egen død i den dypeste avmakt og fornedrelse : død som en simpel forbryter - og til vårt liv. Jesus sin uforståelige *herliggjørelse* i døden - er det store paradokset - det vi kan kalle *hvetekornets lov*: gjennom at det dør, kan det spire fram noe nytt. Gjennom at det går under, spirer det nye akset fram og blir til nytt liv. Skjult i mørket arbeider spirekraft og livskraft.

Når Johannes skriver om herliggjørelse, blir det motsatt av den menneskelige logikken ; ikke prakt, penger og våpen - men gjennom avmakt, offer og ydmykhet blir det nye til. Når Jesus, Guds Sønn, bøyer seg inn under korset, vokser det nye fram : Det skjer av kjærlighet. Av Guds kjærlighet. Gjennom avmakten vokser det fram noe nytt.

Helt ned, i dypet , stiger Jesus.

Ingen kan si at de er lengre nede enn han har vært.

Frelseren

Vennen.

Vår venn

Vår bror.

Vennskapet med Jesus begrenses ikke av tida og rommet.

Han kommer til oss. Usynlig er Guds rike til stede mellom oss.

Usynlig er Guds rike til stede mellom oss, i fellesskap

Både synlig og usynlig er Guds rike mellom oss i dåpens vann og i nattverdmåltidet.

Til de synlige ting vi kan se, vannet som blinker i døpefonten , i brødet du får lagt i handa og vinen vi drikker, har den oppståtte Kristus, vår venn, for oss usynlig, knytta seg til det synlige som vi kan se, føle og smake.

Så nær er Jesus Kristus, vår venn , oss. Slik blir Guds Sønn herliggjort i dag – mellom oss.